

Sygn. akt V C upr 543/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie:

Przewodniczący SSR Rafał Kuriata

Protokolant Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014r. w Miliczu

sprawy z powództwa B. (...)(...)z siedzibą w Gdyni

przeciwko R. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. P. na rzecz strony powodowej B. (...)(...)(...)z siedzibą w Gdyni kwotę 5 739,06 (pięć tysięcy siedemset trzydzieści dziewięć i 06/100) zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 5 402,06 zł od dnia 9 maja 2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1 272,00 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 1 200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V C upr 543/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa B. (...)(...)z siedzibą w Gdyni skierowała do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany R. P. zapłacił jej kwotę 5 739,06 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 5 402,06 zł od dnia 9 maja 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 72,00 zł oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1 200,00 zł. W uzasadnieniu wskazała, że pozwany (...) Bank S.A. w dniu 22 listopada 2008 r. zawarł umowę kredytu ratalnego nr (...). Pozwany nie wywiązał się z jej warunków w związku z czym pierwotny wierzyciel sprzedał stronie powodowej wierzytelność na podstawie umowy z dnia 26 kwietnia 2011 r. Nadto strona powodowa wskazała, że nabyła wierzytelność przysługującą od pozwanego w łącznej wysokości 5 389,29 zł, w tym zaległa część kapitału w kwocie 3 820,26 zł, suma odsetek umownych naliczanych przez bank w wysokości zgodnej z treścią zawartej z pozwanym umowy, w okresie od dnia jej zawarcia do dnia sprzedaży wierzytelności w kwocie 954,03 zł, koszty dochodzenia zaległej należności w kwocie 278,00 zł oraz 337,00 zł tytułem zasądzonych i niewyegzekwowanych przez poprzedniego wierzyciela kosztów. Aktualną na dzień cesji wierzytelności wysokość zadłużenia, w tym wszystkie jego składowe, potwierdza m.in. wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności. Nabywca wierzytelności podniósł, że od dnia zakupu wierzytelności w dalszym ciągu są naliczane odsetki za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału według ustawowej stopy procentowej i na dzień złożenia pozwu wynoszą one 873,06 zł. Natomiast łączna wysokość zadłużenia pozwanego na dzień 8 maja 2013 r. wynosi 3 296,97 zł tytułem kapitału, 1 827,09 zł tytułem odsetek, 615,00 zł tytułem kosztów. W związku z tym, że pozwany pomimo wezwań do zapłaty nie uiścił na rzecz strony powodowej żądanej kwoty skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego stało się konieczne i uzasadnione.

Zarządzeniem z dnia 12 czerwca 2013 r. pełnomocnik strony powodowej został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu, w terminie tygodniowym pod rygorem zwrotu pozwu.

W dniu 20 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w osobie referendarza sądowego zarządzeniem zwrócił pozew stronie powodowej.

Strona powodowa złożyła skutecznie skargę na orzeczenie referendarza sądowego i w wyniku jej rozpoznania Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

Strona powodowa w dniu 4 grudnia 2013 r. uzupełniła braki formalne pozwu, składając go na urzędowym formularzu i dodatkowo wniosła o zwrot kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1 200,00 zł i 17,00 zł tytułem zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 listopada 2008 r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W.

a R. P. została zawarta umowa kredytu gotówkowego nr (...) opiewająca na kwotę 5 517,41 zł. Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty otrzymanej kwoty do dnia 22 listopada 2010 r. w 24 miesięcznych ratach płatnych w kwocie 274,70 zł każda z nich.

(dowód: umowa kredytu z dnia 22.11.2008 r. wraz z ogólnymi warunkami k. 30-33)

W związku z tym, iż pozwany zaprzestał spłaty kredytu pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. wystawił przeciwko R. P. bankowy tytuł egzekucyjny i złożył wniosek o nadanie mu klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 21 października 2010 r. Sąd Rejonowy w Miliczu w osobie referendarza sądowego nadał klauzulę wykonalności wspomnianemu tytułowi egzekucyjnemu w całości. Następnie została wszczęta egzekucja skierowana do majątku pozwanego jednakże okazała się ona bezskuteczna i postanowieniem z dnia 30 czerwca 2012 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Miliczu M. N. umorzył postępowanie egzekucyjne.

(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny wraz z postanowieniem z dnia 21.10.2010 r. sygn. akt I Co 823/10 k. 34-36;

postanowienie z dnia 30.06.2012 r. k. 39)

W dniu 26 kwietnia 2011 r. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł ze stroną powodową B. (...) (...) z siedzibą w Gdyni umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego R. P..

(dowód: wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011 r. wraz z załącznikiem do umowy cesji k. 47-48)

W dniu 2 września 2011 r. strona powodowa wystawiła pozwanemu wezwanie do spłaty zadłużenia, informację dotyczącą przetwarzania danych osobowych oraz zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 41;

pismo z dnia 2.09.2011 r. k. 42;

zawiadomienie o przelewie k. 43)

Na dzień 8 maja 2013 r. na zaległą kwotę w wysokości 5 739,06 zł składały się: kwota 3 296,97 zł tytułem niespłaconego kapitału kredytu, odsetki w wysokości 1 827,09 zł i koszty w kwocie 615,00 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 44;

wyciąg k. 46)

Pozwany zaprzestał spłacania zaciągniętego kredytu z powodu trudnej sytuacji materialnej.

(dowód: przesłuchanie pozwanego k. 55v)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie cały stan faktyczny był bezsporny pomiędzy stronami. W szczególności pozwany potwierdził, iż zawierał umowę z (...) Bankiem S.A. i nie zakwestionował w żadnym zakresie dochodzonej pozewem należności.

Na wstępie wskazać należy, że ustalając w niniejszej sprawie stan faktyczny, Sąd oparł się na wskazanych przez stronę powodową dokumentach oraz na przesłuchaniu pozwanego, albowiem korelowały ze sobą wzajemnie i brak było jakichkolwiek podstaw, by odmówić im przymiotu wiarygodności. Sąd oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z wniosku o wszczęcie egzekucji z uwagi na fakt, że pismo to zostało przedłożone do akt sprawy w postaci kserokopii bez podpisu osoby, która je wystawiła.

Zgodnie z art. 92a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., Nr 1376) bank może zawrzeć z towarzystwem funduszy inwestycyjnych tworzącym fundusz sekurytyzacyjny albo z funduszem sekurytyzacyjnym umowę przelewu wierzytelności. Ogólne zasady dotyczące umowy przelewu zawarte zostały w art. 509 k.c., który pozwala na dokonanie przelewu bez zgody dłużnika, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Sąd uznał, że takie okoliczności nie zaszły w niniejszej sprawie a strona powodowa przedkładając wyciąg z umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem wykazała, iż skutecznie nabyła wierzytelność przysługującą od pozwanego.

W następstwie zawarcia umowy kredytu przez pierwotnego wierzyciela i pozwanego powstał stosunek zobowiązaniowy, do którego znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081 z późn. zm.), gdyż stosownie do treści art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715) do umów zawartych przed dniem wejścia w życie wyżej wskazanej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W ocenie Sądu zaoferowany materiał dowodowy wobec braku jakichkolwiek zarzutów po stronie pozwanej jest wystarczający dla uwzględnienia całości żądania. Strona powodowa wykazała bowiem na podstawie przedłożonych dokumentów, w szczególności umowy kredytu wraz z ogólnymi jej warunkami, źródło powstania i wysokość zaległości. Umożliwiło to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

W zakresie naliczania dalszych odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu należy wskazać, iż żądanie pozwu w tym zakresie znajduje podstawę w art. 481 § 1 i 2 k.c.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach w pkt II znajduje podstawę w przepisie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W związku z tym, iż powództwo zostało uwzględnione w całości Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej zwrot kosztów procesu w kwocie 1 272,00 zł (72,00 zł opłaty od pozwu i 1 200,00 zł kosztów zastępstwa procesowego). Sąd nie uwzględnił żądania strony powodowej w zakresie zwrotu kwoty 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa gdyż nie zostało wykazane, że została faktycznie poniesiona.